॥१६॥ अशाश्वतीःसर्वस्यापिकर्मणोंतवत्त्वात्शाश्वतीःबहुत्वात् ॥१७॥१८॥१९॥ इतिशांतिपर्वणिआप०नै०भारतभा०पंचाशदधिकशततमोध्यायः॥१५०॥ ॥ ७ ॥ एवमिति ॥१॥ त्वाहंत्वामहं सार्द्धः दुष्कृतमपिसंधायेतिसंबंधः ॥ २ ॥ प्राप्येति यमयातनाभोगांते दुष्कृतजंशल्यंममगमिष्यतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्राह्मणानांभक्तइतिशेषः ॥ ५ ॥ ब्रह्मशस्तंहिंसितंयैस्तेषां संविदंऐकमत्यंसजाती यैःसहालभमानानामितिपूर्वान्वयि वेदनिश्चितान्युष्मान्प्रतिभूयोवक्ष्यामि ॥ ६ ॥ निर्जनाःनिष्परिग्रहाःयोगिनोयथानिर्धनान्दीनान्रक्षंति एवंमांभवंतोदययैवस्वसामर्थ्येनरक्षंत्वित्यर्द्धार्थः ॥ ७ ॥

यान्पूजयंतोविंदंतिस्वर्गमायुर्यशःप्रजाः॥ तेषुत्वंसततंद्वेष्टाब्राह्मणेषुनिरर्थकः ॥ १६ ॥ इमंलोकंविमुच्यत्वमवाङ्मूर्द्धापतिष्यसि॥ अशाश्वतीःशाश्वतीश्चसमाःपापेनकर्मणा॥ १७॥ अर्द्यमानोयत्रगृध्रैःशितिकंठैरयोमुखैः ॥ ततश्चपुनरावृत्तःपापयोनिंगमिष्यसि॥ १८॥ यदिदंमन्यसेराजन्नायमस्तिकुतःपरः॥ प्रतिस्मारयितारस्त्वांयमदूतायमक्षये॥ १९॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०आप०इंद्रोतपारिक्षितीयसंवादेपंचाशदधिकशततमोध्यायः ॥ १५० ॥ ७ ॥

भीष्मउवाच एवमुक्तःप्रत्युवाचतंमुनिंजनमेजयः॥ गर्द्यंभवान्गर्हयतेनिंद्यंनिंदतिमांपुनः॥ १ ॥ धिक्कार्यंमांधिक्कुरुतेतस्मात्त्वाहंप्रसादये॥ सर्वंहीदंदुष्कृतंमेज्वलाम्यग्नाविवाहितः॥ २॥स्वकर्माण्यभिसंधायनाभिनंदतिमेमनः॥ प्राप्यघोरंभयंनूनंमयावैवस्वतादपि॥३॥तत्तुशल्यमनिर्हृत्यकथंशक्ष्यामिजीवितुं॥ सर्वमन्युंविनीयत्वमभिमांवदशौनक॥ ४॥महानासंब्राह्मणानांभूयोवक्ष्यामिसांप्रतं॥ अस्तुशेषंकुलस्यास्यमापराभूदिदंकुलं॥५॥ नहिनोब्रह्मशस्तानांशेषंभवितुमर्हति॥ स्तुतीरलभमानानांसंविदंवेदनिश्चितान्॥ ६॥ निर्विद्यमानस्त्वात्मानंभूयोवक्ष्यामिशाश्वतं ॥ भूयश्चैवाभिरक्षंतुनिर्धनान्निर्जनाइव॥ ७॥ नत्ह्ययज्ञाअमुंलोकंप्राप्नुवंतिकथंचन॥ आपातान्प्रतितिष्ठंतिपुलिंदशबराइव ॥ ८ ॥ अविज्ञायैवमेप्रज्ञांबालस्येवसपंडितः॥ब्रह्मन्पितेवपुत्रस्यप्रीतिमान्भवशौनक॥ ९॥ शौनकउवाच किमाश्चर्ययतःप्राज्ञोब्रह्मकुर्यादसांप्रतं॥ इतिवैपंडितोभूत्वाभूतानांनानुकुप्यते॥ १० ॥ प्रज्ञाप्रासादमारुह्यअशोच्यःशोचतेजनान्॥ जगतीस्थानिवाद्रिस्थःप्रज्ञयाप्रतिपत्स्यति॥११॥ नचोपलभ्यतेतेननचाश्चर्याणिकुर्वते॥ निर्विण्णात्मापरोक्षोवाधिक्कृतःपूर्वसाधुषु॥१२॥

आपातान्नरकान् पुलिंदाःशबराःम्लेच्छभेदाः ॥८ ॥ सपंडितःयोमद्दोषान्जानाति नत्वंतस्थांप्रज्ञांशरणागतोऽहमित्येवंरूपांसत्वपंडितः ब्रह्मन्ब्राह्मण ॥ ९ ॥ ब्रह्मब्राह्मणजातिःकुपितासती असांप्रतमयुक्तमपिकुर्यात् अत्रकिमाश्चर्यंनकिमपीत्यर्थः यतएवमतःप्राज्ञोबुद्धिमान् इतिएवंप्रकारेणपंडितोविवेकवान्भूत्वाभूतानांभूतेषुनानुकुप्यतेनुकोपंनकरोति॥१०॥नकेवलमकोपएवप्रज्ञाफलं अपितुमहत्त्वमप्यस्तीत्याह प्रज्ञेति ॥११॥ यःसाधुषुनिर्विण्णात्माविरक्तःपरोक्षस्तद्दृष्टिपथादपेतःतैश्चधिक्कृतस्तेनप्रज्ञानचोपलभ्यते तादृशस्यतदलाभेऽन्येआश्चर्यमपिनकुर्वते अतःसत्संगंविनाप्रज्ञादुर्लभैवेत्यर्थः ॥ १२ ॥

Digitized by Google